

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L6G 2A3, Canada. Tel. (905) 278-4116.

mirko388@allstream.net

No.11-12, Vol.28., November-December--listopad-prosinec 2004.

**Nový rok 2005 v pohodě a ve zdraví
všem čtenářům „Kanadských Listů“
přejí manželé Mirko a Jana Janečkovi.**

SUMMARY OF YEAR 2004

It started with a traditional LEVEE in Mississauga Civic Centre, to which all 700,000 citizens of the City were invited. Slovak Folkdance Group "Východná" was admired by all. Mike's 77th birthday was celebrated quietly by fireplace, while the thermometer outside showed 20 below 0 Celsius. Attended some activities of Scandinavian-Canadian Club, the oldest multicultural organization in Toronto. CARASSAUGA with 19 pavilions was very good, but the breakfast with Belinda Stronach/future Prime Minister of Canada? was interesting as well. With spring near, Jana met his first Canadian chipmunk and run away from a racoon. In May we moved to Prague. We took part in activities around former RAF veterans from England-the Air Show in Slaný was very good. Mike attended re-union of his classmates in Highschool in Pardubice after 58 years. Monica, her son Luc and her husband Allain /Ottawa/ came to visit us in Roztoky for one week. Congress of SVU started in Olomouc on 27.6. and was one of the best we ever attended. Then came the bus trip with veterans of WW2 to Brussel, Dunkirk, Arranches in Normandie and Paris, with 2 bad nights sleeping aboard a small bus; it was a "maraton". Jana's birthday on 12 July was a family affair. Our short visit of Žatec was more than interesting; we could even admire the curtain of the City Theatre painted by Oskar Brázda. We could not miss to "inspect" the new house of Milada and Zdeněk Burdych near Karlštejn and visit our friends in Svináře nearby. We also visited WINGS CLUB in Prague, dedicated to Czechoslovak RAF flyers. In August we visited with our old and unreliable TOYOTA /year 1986/ Germany, Switzerland, France, Liechtenstein and Austria. We will always remember Morteau, Geneva, Vaduz, St. Moritz and Davos, but our solid homebase was in the pension of Mrs. Rose Strnad in Walengufeln above Wallensee, where we paid our respects to unforgettable Jaroslav Strnad in very beautiful cemetery at Obstdalden. We had a good rest in Lofar, near Salzburg. Then came our trip to Sweden, where Mike's class met after 55 years. We planned originally to drive to Denmark via Hamburg and across the 18 km long bridge to Sweden, but decided to go first to the centre of Lusitan Sorbian nation, Bautzen/Budyšin/. We were lucky; we met Mr. Alfons Lehmann-Wiřaz, who speaks Czech well and is involved in many of the publications in Lusitan Sorbian language. He is serving the 40,000 Sorbians in the area well. Meeting the 15 survivors of Class 49 of the Royal Swedish Agricultural College in Uppsala was a sentimental affair. The boat trip from Trelleborg to Sassnitz in Germany was pleasant, but we were very happy to be at home again. MJ+JJ.

Polistopadová ministryně

Právnicka a vysokoškolská učitelka **DAGMAR BURŠOVÁ** oslaví 19. října své 75. narozeniny. Byla první polistopadovou ministryní spravedlnosti. Působila také jako předsedkyně českého parlamentu. Nyní je spolupředsedkyní správní rady česko-německého Fondu budoucnosti.

Petrof v Krumlově definitivně končí

Morevský Krumlov - Poslední čtyři desítky zaměstnanců moravskokrumlovského závodu firmy Petrof vyrábějí klavíry a piana si dnes vyvezde dokumenty svržených, že jejich pracovní poměr i sedm desítek trvající tradiční továrny končí. Je škoda, že se nepodařilo najít žádné jiné řešení, ještě v posledních dnech jsme expedovali poslední nástroje z Krumlova odjíždějí plný kamion," uvedl ředitel závodu Pavel Pokorný.

Jeskyňi opět chrání legionáři

Rudka u Kunštátu (ČTK) - Po bezmála 60 letech se podařilo v Jeskyni blanických rytířů v Rudce u Kunštátu na Blanecku obnovit sošsoi legionářů, které bylo rozbito Němci při okupaci jako symbol Československa. Sousoší zdobilo pískovcovou jeskyni, v níž v letech 1928 až 1930 vytvořil 21 soch samouk Stanislav Rolínek. "Kopie tří legionářů vysoké 2,5 metru vytvořil podle dokumentace sochař Sergej Kulina," řekl spolujednatelka jeskyňě Zdeňka Popelková.

DIED THIS WEEK

Alexander Kerney. Investor and steelmaker born in Czechoslovakia in 1910. After fleeing his homeland after the Communist takeover in 1948, he lived briefly in Italy while awaiting the escape of his wife, Gizelle. He arrived in Canada in 1949 and set up European Industrial Products, an international commodities trading company. It later merged with Thyssen Stahlunion of Germany to form Thyssen Canada Ltd. and he became chairman of the board in addition to his own investment company, Belfield Steel. After he retired in 1975, Belfield established several enterprises, including Courtice Steel of Cambridge, Ont. "Globe and Mail," Oct. 13/2004.

Je vyznamenání satisfakcí?

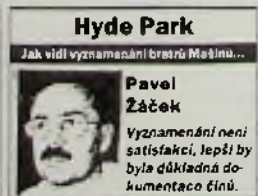
Aktuální téma letošního bláznivého léta. Citrát a Radek Mašínové. Jména obou vedoucích představitelů protikomunistické odbojové skupiny dodnes polarizují společnost. Každý, kdo se pokusí posuzovat jejich činy, vstupuje na tenký led. Ani zdaleka nejsou dopodrobna známy všechny archivní materiály, které o nich vyprodukovala komunistická státní moc, zejména StB, soudy a prokuratura. Jejich podstatná část stále není přístupná a je držena orgány činnými v trestním řízení ve stavu "co kdyby... Co kdyby se vrátili".

Dvojaké rozhodnutí

Ani etichodné instituce, které máme k dispozici jako nástroj státu a společnosti k vyrovnávání se s naší komunistickou minulostí, neregují. Naopak prezentují jako vítězství dvojaké rozhodnutí státního zastupitelství z poloviny devadesátých let, z něhož soudný člověk nepozná, zda je stále ještě možný trestní postih obou aktérů, či nikoliv. Nádherný příklad toho, jak je naše minulost živá! Když se raději přisluhuje prostředky věnovat na prezentaci příslušné dokumentace, skryté v přítmí spisoven (snad již ne trestní) pod názvem Mašínové a kol.!

Jsem totiž sto procentně přesvědčen, že v těchto materiálech ještě ba-

datele i další zájemce čeká nejedno překvapení, které napomůže v uplynulých šesti letech formu státní represe a naopak i odbojové činnosti, kterou komunistický aparát vyvolával. Paradoxně je relativně známější fakt, že na přelomu 50. a 60. let přerazoval StB svoji pomstu v rámci

ci akce „Bratři“ chtěla unést Josefa Mašína z demokratického Německa do Československa a později je oba zavedla na seznam osob určených k fyzické likvidaci. Tento seznam zpracoval referát správy zvláštního určení komunistické rozvědky s poměrně neinternacionálním názvem „Vlasti“. Nástroj komunistické pomsty nebyl spuštěn z prostého důvodu: nebylo jasné, kdo má dát povel „stisknout spoušť“. Pak přišlo pražské jaro a po okupaci se řady nepřátel natolik rozšířily, že postih bratří Mašínů přestal být aktuální. Ale vraťme se do raných padesá-

tych let. Činnost skupiny br. Mašínů nemůžeme vytrhávat z kontextu doby. Bez detailního poznání základních podmínek komunistického režimu jeho ideologické indoktrinace, oslavy státního násilí, každodenní represe - od zatykáni, mučení ve vazebních i pevných věznicích přes násilí a organizaci monstrprocesů a justičních vražd - nelze hodnotit oprávněnou reakci části společnosti, vynášející zároveň i podhoubi odboje proti německému nacismu. Sebelepší akt odporu sice vyvolával nepřímé účinky, ale jak dokládá jeho úřední produkce, současně podporoval vnitřní nejistotu.

Už dnes však můžeme položit otázku: Bylo hrůzným podílem se na hnutí odporu v době, kdy státní moc prostřednictvím tajné policie vytvářela řadu provokací, sestavovala „odbojové“ skupiny planující různé protikomunistické činy včetně použití zbraní (někdy je nechala dokonce sfilovat) a pak je zatýkala a předhazovala státní justici? Odpověď se nabízí: Hledáme efektivitu odboje proti totalitní moci, kterou mimochodem ani zdaleka nelze porovnávat s postupem nacistické okupační moci například proti partyzánům za války, anebo oceňujeme samotný fakt, že se určitá sociální skupina byla schopna na základě vlastní svobodné vůle toto mocí po-

stavit? Je o důležitosti otázky souvisící s legitimitou totalitního režimu, ale také - a zejména - s legitimitou odporu proti němu.

Měli bychom vědět víc

Jako realista jsem již při slyšení v Senátu vyslovil „kacířskou“ úvahu na téma, a to přesto, že vnímám pozitivní společenské a politické aspekty diskuse o udělení vyznamenání, zda to bude ta pravá satisfakce pro bratry Mašíny. Nezasloužili by si jejich odbojová skupina spíše důkladnější zpracování, nebylo by vhodnější vést veřejnou diskusi o afjz v médiích či třeba na speciální konferenci, až budeme znát všechna fakta? Věřím tomu, že pro ně samé - i ve jménu jejich popravených a zemřelých přátel či rodinných příslušníků - bude daleko větší satisfakce pravdivé a nestranné hodnocení, vzdálené tomu převážujícímu, které vychází zejména z normalizační propagandy. Podle mého přesvědčení bude největším vyznamenaním teprve situace, až se výsledky tohoto veřejného diskurzu konečně otcitnou bez jakéhokoliv emočního vyznění v učebnicích.

18.7.04 PAVEL ZÁČEK
Autor, historik, je bývalým náměstkem ředitele Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunistů

Belka a Schröder - reparace jsou už provždy uzavřené

VARŠAVA/BERLÍN (DPA, kov) - Polská vláda shodně s německým kancléřem Gerhardem Schröderem považuje odškodňovací ítema mezi SRN a Polskem za vyřešenou věc. „Jednou provždy je tato otázka uzavřena," řekl včera polský premiér Marek Belka po zasedání kabinetu ve Varšavě k patelní rezoluci Sejmu k německým reparacím. Zdůraznil, že rezoluce byla reakcí na požadavky z Německa a že vláda odhazuje, které v zemi vyvolaly odškodňovací nároky německých vysídlených.

Schröder k tomu poznamenal: „Jsem rád, že vláda ve Varšavě a polský prezident Aleksander Kwasniewski dali zřetelně najevo tento společný názor." Podle kancléře je třeba

odložitnou rezoluci Sejmu stejně jako reparační nároky vysídleného uskupení Prussische Trouhand. Jádající bývalé majetky v Polsku. „Což platí i pro pozornou pozici jedné důležité poslankyně CDU," řekl kancléř v narážce na aktivitu setky Svazu vyhnaných (BdV) Enky Steinbachové a dodal: „Velmi doufám, že vedení CDU konečně toto dané téma ne rozhodne slovo."

Polský ministr zahraničí Włodzimierz Cimoszewicz se včera vyslovil proti zatěžování polsko-německých styků vzájemnými požadavky a soudními žalobami. Připomněl Schröderova varšavského slova z 1. září, jimiž se kancléř za vládu jasně distancoval od nároků odsunutých.

☺ Dáma se radí s kartáčkou. To rozloží karty a po dlouhé úvaze prohlásí: "Milá paní, musím vám říci smutnou věc. Připravte se na to, že budete vdovou. Váš muž zemře násilnou smrtí." "To vím," povídá dáma, "ale řekněte mi, jestli budu osvobozena!"

STOP PRESS: Profesor Jan Kmenta a Barbora Anna Chobocká byli oddáni na Staroměstské radnici v Praze dne 30.října 2004.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mírko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel.: /905/ 278 - 4116.
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inzerátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$20:00
USA ... \$28:00
Zámorí, letecky ... \$30:00

Sdělení čtenářům v ČR: Dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy.

Sdělení čtenářům na Slovensku:
Dobrovolné předplatné lze poslat poštov-
ní poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava,

JEDNOU VĚTOU

16.8.2004 zemřela v Torontě vzácná česká žena, paní Jarmila Formánková, 85, matka dnešního předsedy MMI. Její manžel byl v I. republice známým autozávodníkem. -- Do 15.1.2005 vystavuje své malby v Adamsonově zámečku /850 Enola Ave., Mississauga/ Jana Škarecká. Navazují na její skladbu pro cello a piáno. -- Hledá se Rudolf Kukla. /Snad Ruda Kula? -- 80. narozeniny oslavil v Montreálu inž./zem. / Otto Jangl, majitel firmy O.J.CO., která se zabývá údržbou golfových hřišť. Zaměstnává 40 odborníků. Pýchou jeho rodiny jsou jablonové sady. -- 11.10. zemřela v Montreálu známá choreografka Yvonne Laval-Pernická, 83. Narodila se ve Francii, ale vyrostla v Brně. V Kanadě žila od r.1960. -- Tradiční vánoční oběd montreálských seniorů bude v restauraci Amazona 11.12. -- Ředitelka Státního ústředního archivu /SÚA-Archivní 4, 149 Ol Praha 4/, E. Drašarová, pracuje na archivování dokumentů i krajanů v Kanadě. -- Major kan. armády v.v. Jerry/Jaroslav/ Kasanda, CMM, CD, dokončil rukopis "There is no life like it". Dotyčný skončil svou pozoruhodnou vojenskou kariéru jako Commandant of School of Physical Fitness na základně Camp Borden. Může se říci, že vždy bojoval proti byrokracii. -- Zemřel V.Bulava.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) toward our mailing costs

Není pravda, že si Hon.konsul ČR v Minneapolisu, prof.Josef Mestenhauser, přiletěl do Toronta pro injekce proti chřipce, ale je pravda, že přednášel na U.of York a vyslovil přání se sejít v Torontě se skupinou funkcionářů největších čs.student-ských spolků, s kterými byl ve styku v únoru 1948. Všichni museli odejít do exilu. Na snímku sedí zleva: JUDr.Míla Pechan z Brna, prof.Viktor Fic, inž.Vrāta Štafl a Josef Mestenhauser-zvaný MESTÍK, který byl ústředním tajemníkem Všehrdy v Praze. Stojí zleva: V.Opřátko, inž.Mírko Janeček, Míša Ferik, pí Opřátková a Dagmar Štafllová. /Chybí jen Jan Seyfried./ MJ

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Nedávno zemřela v Torontě skromná pouťová exulantka, paní Božena Čermáková-Mihalina. V 50. letech se provdala za sympatického Podkarpatského Rusína a usadili se v Port Credit, Ont. Po jeho smrti se paní Božena odvážíla otevřít českou restauraci v Long Branch a byla úspěšná, až do odchodu do pense. Pak jsme ji vídávali, jak si vykračuje po Torontě se svou miniaturní "MILLIE". Pokud jí síly stačily, ráda chodila na schůzky seniorů. MJ

Býv.pražského továrníka inž.O.Havelku /na snímku z r.1999/ jsem první potkal u firmy Maple Leaf Mills v záp.Torontě, kde jsme v r.1951 oba pracovali. On mezi plánovali, já v laboratoři pro výzkum nových produktů na základě mouky Monarch. Odešel pak jinam a uplatnil se všude jako vynikající inženýr. Škoda, že počasí už nedovoluje, abych se za ním do Orillie rozjel.. MJ

Martin Kukaj, syn zpěvačky Marie Rottrové, žije už 6 let v Kanadě. Skládá hudbu, hlavně pro dětské TV seriály, a daří se mu. Důkaz: právě si koupil pěkný bungalow. -- Viktor Bulava měl farmu u Peterborough a pěstoval české fousky. -- České vel-vyslanectví v Ottawě uspořádalo recepci na počest "Dne boje za svobodu a demokracii 17.listopadu". -- Ztratil se nám záp.voják Joseph J.Williams. -- V.Rechner nám sdělil, že v provincii m.r. zemřel v Tacoma, WA známý hudebník, Victor Molzer, 94. Informoval nás také, že v Praze zemřel zasloužilý skaut Přemysl /Dóda/ Mucha. Na pohřebu bylo všech 11 jeho vnoučat. -- V.J. z Vancouver, BC zaujal článek "Deset tisíc mrtvých" zbabělci", vyvracející fámu o nestatečnosti našich lidí. -- "MFD" přinesla dobrý článek o T.Baťovi: "Když umřít, tak spadnout z koňa". Přiznal, že byl v mládí sukničkář: měl dost přítelkyní, ale žádná nebyla stálá. "Když bylo Švýcarce Sonji 19 let, přije-la do Alp lyžovat a ... udeřil hrom: rozhodl jsem se, že to bude ona." Autorem článku byl T.Poláček. -- 1.12.tomu bylo už 35 let, co v Torontě zemřel plk.Rudolf Nekola, redaktor "Našich novin" čs.vojáku v Anglii za války a red."Nového Domova". /Narodil se 23.3.1901 v Č.Budějovicích. -- J.Janík z Polešovic píše na pokračování v chicagských "Hlasech národa" o svých zkušenostech v rakouském Linci. -- V Montreálu vypořádá v české farnosti p.farář Gabriel Juruš ze Slovenska. -- Emma Jarošová-Koukolová má v Torontě velkou sbírku čs.starožitných krojů. Během přednášek si pomáhá 70ti diapositivu. -- Režisér Adolf Toman stále vede divadlo v Nymburku. Do Prahy zajíždí často. -- A.Talpová z Telče si vzpomíná, že po únoru 48 odešel z Dačic p.farář Jaroslav Janda a manželé Štěpánkovi s dcerkou Evou, která nejspíš žije provdaná v Torontu. -- H.Jarošová z Laval-West, Que. pracuje na projektu o české etnické skupině v Kanadě na Concordia U. a vyžádala si starší číslo "KL". -- S hlinou pracují dva vynikající naši umělci v Montreálu, manželé Lapkovi, Eva a Milan. Oba se narodili v Brně. -- Manželům Foglovým se líbilo na Jaco Beach v Kostarice. Je tam čisto a vše k dostání. -- Lída Matusiaková, 14287-16A Ave., Surrey, BC, píše životopis svého otce, Gustava Přístupy, st.

Nejnovější české bestsellery,
(Viewegh, Ulč, Kuras, Frýbová, Legátová, Hůlová ...)
politické, historické i romantické romány,
dětské knihy, kuchařky, detektivky i biografie ...
100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo),
naučné i zábavné CDROM, filmy na DVD,
křížovky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005,
CZ nálepky, karty, hračky a další české věci ...
to vše máme připravené pro Vaši vánoční nadílku

Bonus:

S nákupem (C\$ 80.00) přiložíme zdarma kvalitní hodinové

DVD PRAHA

nad kterým se Vám bude tajit dech ...

Romantický výlet je doprovázen hudbou B. Smetany a A. Dvořáka.
(Tato DVD je vhodná pro všechny druhy DVD přehrávačů.)

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com

nebo volejte zdarma 1 877 287 1015

a my Vám pošleme náš nový vánoční katalog

We are your source for Czech books and Czech music

TROCHU HISTORIE

"NOVÝ DOMOV" č. 336

2.May 1959.

V rámci důležitých schůzí funkcionářů Kanadské etnické tiskové federace která se nedávno konala v hlavním městě Manitoby, pronikla na banketu v hotelu Royal Alexandra úko slavnostní řečnické federální ministryně pro občanství a imigraci, Hon. Ellen Fairclough. Na našem obraze ji vidíte s delegáty torontského etnického tiskového klubu (zleva do prava: Bruno Teahonen, Dan Jannuzzi, Frank Glogowski, Hon. Ellen Fairclough, K. J. Baier a člen redakce "Nového domova" Mírko Janeček.

Dne 13.listopadu 2004 zemřela v Hamiltonu jedna z nejvýznamnějších žen na kanadské politické scéně, Hon. Ellen Fairclough, 99. Byla vynikající radní v Hamiltonu a pak se dostala jako první žena do kanadského parlamentu. V Diefenbakerově vládě se stala v r.1957 státní sekretářkou a krátce na to ministryní občanství a imigrace. V této roli si uvedomila význam kanadského etnického tisku a byla ve skutečnosti iniciátorkou setkání redaktorů více než stovky novin ze všech částí Kanady. Kongresu předsedal Judqe J.Lindal, kanadský senátor přivodem z Islandu. Winnipeg se stal nejvhodnějším místem, protože leží přibližně uprostřed země. Pokud se týče "Nového Domova", předsedou redakční rady byl tehdejší předseda MMI, V.P.Havlík. Týdenní plat členů redakční rady byl tehdy celých \$50 před zdaněním.

Better Health Care for Canadians: A 10-year plan

De meilleurs soins de santé pour les Canadiens : plan d'action sur 10 ans

Working together, the Prime Minister, Premiers and Territorial leaders have signed a 10-year plan, supported by \$41 billion in new federal funding, that will lead to better health care for Canadians.

Better Health Care

✓ Reduce waiting times

- Improve access so that Canadians don't wait as long for key tests, treatments and surgeries

✓ More Doctors, Nurses and other Health Professionals

- Plans to train and hire more health professionals while also developing faster accreditation for foreign-trained health professionals

✓ Expand home care

- Provide better support for people being cared for or recovering at home

✓ Improve access to family and community care

- Increase 24/7 access to doctors, nurses and other health professionals

✓ Better Access to Needed Medicines

- A commitment to manage drug costs and ensure that no family is forced to choose between needed medicines and financial ruin

✓ Improved Aboriginal Health

- New investments and better planning to close the gap between Aboriginals and other Canadians in terms of health

Shorter Waiting Times

The federal, provincial and territorial governments have committed to report clearly on the progress we are making in health care and, for the first time will report on progress in reducing waiting times.

✓ Comparable indicators ... so we can measure

- Federal, provincial and territorial governments will use comparable information to report their progress in improving access to doctors, and to diagnostic and treatment procedures

✓ Benchmarks ... so we know what we are striving for

- Federal, provincial and territorial governments will set medically acceptable waiting times – based on advice from medical experts – starting with cancer, heart disease, diagnostic imaging, joint replacement, and sight restoration

✓ Targets ... to drive change

- Provincial and territorial governments will set their own targets and report annually to citizens on progress in reducing waiting times

Canadians will see for themselves where their health care money is going and how it is making a difference.

Le premier ministre du Canada et les premiers ministres provinciaux et territoriaux ont de concert adopté un plan d'action décennal qui, grâce notamment à un nouvel investissement fédéral de 41 milliards de dollars, consolidera les soins de santé pour tous les Canadiens.

De meilleurs soins de santé :

✓ réduction des temps d'attente

- améliorer l'accès pour que les Canadiens obtiennent plus vite les tests cruciaux, les traitements et les chirurgies essentiels

✓ davantage de médecins, d'infirmières et d'autres professionnels de la santé

- élaborer des plans plus former et recruter davantage de professionnels de la santé, et accréditer plus rapidement ceux formés à l'étranger

✓ élargissement des soins à domicile

- améliorer le soutien aux personnes soignées ou en convalescence à domicile

✓ meilleur accès aux services de santé à la famille et communautaires

- augmenter l'accès en tout temps à des médecins, infirmières et autres professionnels de la santé

✓ meilleur accès aux médicaments essentiels

- gérer les coûts des médicaments afin qu'aucune famille n'ait à choisir entre les médicaments et la déchéance financière

✓ amélioration de la santé des Autochtones

- investir de nouveaux fonds et mieux planifier pour combler l'écart entre les soins de santé offerts aux Autochtones et aux autres Canadiens

Réduction des temps d'attente :

Les gouvernements fédéral, provinciaux et territoriaux ont convenu de rendre compte des progrès accomplis dans le domaine de la santé et, pour la première fois, dans la réduction des temps d'attente.

✓ des indicateurs comparables... pour mesurer les progrès

- les gouvernements fédéral, provinciaux et territoriaux utiliseront des indicateurs comparables pour rendre compte de l'amélioration de l'accès aux médecins, aux services de diagnostic et aux traitements

✓ des jalons... pour préciser le but visé

- les gouvernements fédéral, provinciaux et territoriaux établiront des temps d'attente médicalement acceptables – fondés sur l'avis d'experts – d'abord dans les domaines du cancer, des maladies du cœur, de l'imagerie diagnostique, des remplacements articulaires et de la restauration de la vue

✓ des objectifs... pour susciter le changement

- chaque gouvernement provincial et territorial établira ses propres objectifs pour les temps d'attente et rendra compte annuellement aux citoyens des progrès réalisés

Les Canadiens pourront constater à quoi sert leur argent affecté aux soins de santé et les résultats déterminants qu'il produit.

To obtain a copy of "The 2004 Health Care 10-Year Action Plan at a Glance", call 1 800 O-Canada (1 800 622-6232) or, to see it on the web, click www.canada.gc.ca/healthplan.

Pour obtenir un exemplaire du document « Aperçu du plan d'action décennal sur les soins de santé 2004 », composez le 1 800 O-Canada (1 800 622-6232). Vous pouvez aussi le consulter sur Internet à www.canada.gc.ca/plansante.

Government of Canada
Gouvernement du Canada

Canada

O LETCÍCH

Doplnění hodnosti I. Schwartz, viz jeho foto níže: těší se hodnosti gen. majora. -- Historik J. Říha-PYTĚLÁK nám přilhrál článek "Muž, který zahájil leteckou válku". Pojednává o plzeňském rodáku Jaroslavu Vyhnisovi /datum narození: 12.3.1919/. Za války sloužil hlavně u angl. 116. perutě. -- Absolvent voj. let. akademie plk. Josef

HLAĎO – ŠTASTNÝ – MIKULECKÝ

Koncem května 1942 dorazili po dlouhé a dramatické cestě vlakem i lodí do Londýna tři českoslovenští důstojníci – kpt. Jaroslav Hlaďo, npor. Jan Štastný a ppor. Jiří Mikulecký. Předtím pobývali dlouhé měsíce v SSSR, prošli internací i výslechy ze strany orgánů sovětské rozvědky, nakonec se však jako příslušníci Svobodovy vojenské jednotky dostali až do městečka Buzuluku, kde prodělali týdny a měsíce tvrdého výcviku.

Co víme o těchto mužích?

Jaroslav Hlaďo, jak se původně psal, se narodil 9. května 1913 v Novém Jičíně. Po dokončení obecné školy absolvoval v rodném městě v letech 1923–1931 státní reformované reálné gymnázium. V roce 1932 vykonával vojenskou základní službu a s velmi dobrým prospěchem ukončil školu pro důstojníky v záloze v Opavě. V letech 1932–1934 navštěvoval Vojenskou akademii v Hranicích a letecký aplikační kurz v Prostějově, který ukončil k 31. červenci 1935. Dne 16. srpna téhož roku byl přidělen k leteckému pluku v Milovicích, dále sloužil v Praze, Hradci Králové, Olomouci, znovu pak v Hradci Králové a v Praze. K 31. srpnu 1937 byl v hodnosti nadporučíka ustanoven do funkce zatímního velitele 42. letky 4. leteckého pluku. Dne 8. května 1939 byl v důsledku likvidace pluku poslán na řádnou dovolenou. Zaměstnání sehnal v továrně na letadla Avie v Čakovicích a později jako zkušební pilot v Kunovicích u Uherského Hradiště.

Po neúspěšných pokusech s úletem letadla B-71 v roce 1939 se mu 27. srpna 1940 podařilo uletět na letadle B-534 z Kunovic do Stanislavi (SSSR). Byl asi 4 měsíce vyšetřován, poté propuštěn a mohl přejít k jednotce plk. L. Svobody. Od 15. srpna do 14. října 1941 prošel speciálním leteckým výcvikem, k 15. říjnu téhož roku byl přidělen na vlastní žádost k československé vojenské misi plk. Heliodora Píky, která měla zprostředkovat jeho odchod do Anglie.

Jan Štastný se narodil 27. dubna 1913 v Chorušicích, okres Mělník. Po skončení devítileté školní docházky se vyučil truhlářem. V letech 1931–1933 vykonával vojenskou základní službu včetně poddůstojnické školy a kurzu zpravodajských a pozorovatelských poddůstojníků u 5. pěšího pluku TGM. Rozhodl se pro dráhu vojáka z povolání, v letech 1935 až 1937 navštěvoval Vojenskou akademii v Hranicích, v letech 1937–1939 absolvoval v Prostějově aplikační kurz pro poručíky letectva. V hodnosti poručíka byl k 19. březnu 1938 začleněn ke 4. letce 4. leteckého pluku v Praze a zařazen do skupiny stíhacích letců. Jako první důstojník 4. letky se od 15. září do 25. října 1939 zúčastnil mobilizace a s ní spojené bojové pohotovosti, kde se výborně osvědčil.

V srpnu 1939 byl Jan Štastný prezentován jako příslušník čs. vojenské zahraniční jednotky v Krakově, absolvoval polské válečné tažení a jako neorganizovaný jedinec přešel na území Sovětského svazu. V jedné osadě si našel místo jako traktorista. Naučil se dobře rusky, z vesnice přešel do města, kde absolvoval střední školu. Nakonec se dostal ke Svobodově skupině. Po přepadení SSSR hitlerovským Německem a vytvoření čs. zahraniční vojenské jednotky byl zařazen do pozemního vojska. Jan Štastný však chtěl létat, a tak byl nakonec i on přidělen k čs. vojenské misi.

Jiří Mikulecký byl mladší než oba jeho kamarádi. Narodil se 16. září 1918 v Horní Sloupnici na Litomyšlsku. Po absolvování učitelského ústavu nastoupil 1. října 1937 vojenskou službu ve Vojenském leteckém učilišti v Prostějově, kde byl později zařazen do 12. letky 3. perutě 3. leteckého pluku. Za mobilizace sloužil jako letecký polní pozorovatel. Po rozpuštění československé armády se snažil přejít hranice a dostat se do Polska. Podařilo se mu to a 26. srpna 1939 se už hlásil na čs. konzulátu v Krakově, absolvoval polské tažení, překročil novou polsko-sovětskou hranici až konečně 19. dubna 1941 nastoupil službu u Svobodovy vojenské jednotky v Suzdale. V hodnosti podporučíka letectva byl 23. prosince téhož roku přidělen k Píkově vojenské misi.

Všichni tři naši letci, podobně jako jejich kolegové, chtěli aktivně zasáhnout do války proti Němcům jako váleční piloti. Píková mise – po dohodě se sovětskými vojenskými úřady – souhlasila, aby odjeli do Anglie, protože v té době českoslovenští letci vlastní jednotku v Sovětském svazu neměli. Nakonec byla pod vedením plk. Josefa Berounského vytvořena malá skupina, která byla do Anglie poslána. Členy této skupiny byli kromě kpt. Jaroslava Hlaďa, por. Jana Štastného a ppor. Jiřího Mikuleckého ještě rotní Bohuslav Zikmund a Josef Návesník a četaři Jan Ferák a Vladislav Laštovička.

Cesta do Anglie byla dlouhá a dramatická. Začala 25. března 1942, kdy naši vojáci nastoupili do vlaku jedoucího do Murmanska. Zde se ubytovali v místním hotelu a čekali na návrat konvoje britských lodí z Murmanska do Anglie.

Nakonec nastoupili na palubu křižníku „Edinburgh“, s nímž se 27. dubna 1942 vydali na delší cestu. Dne 30. dubna se křižník vzdálil od konvoje ostatních lodí, aby našel a pronásledoval nepřátelskou loď. „Edinburgh“ byl však zasažen dvěma torpédy a jen zázrakem se držel nad vodou. Při útoku mezi jinými zahynul i plk. J. Berounský. Za podpory ostatních lodí se křižník vrátil zpět do Murmanska, byl však znovu napaden německými torpédoborci a dostal další zásah. Posádka byla z větší části zachráněna jinými lodmi, zejména minolovkou „Gossamer“.

Záchraně loď dojely pak do Murmanska, kde naši letci nastoupili na palubu menšího, ale modernějšího křižníku „Trinidad“. Ten byl na cestě do Anglie 15. května 1942 napaden i se svým doprovodem německými bombardéry Ju-88. Bomby našly svůj cíl, posádka, pokud přežila bombardování, musela přejít na doprovodné torpédoborce, které pokračovaly dál k Islandu. Mezi mrtvými na Trinidadu byli i Bohuslav Zikmund, Josef Návesník, Jan Ferák a Vladislav Laštovička.

Zbývá ještě dopovědět další osudy našich tří letců. Npor. Jan Štastný se zúčastnil letecké ofenzivy z Anglie na území Němci okupované Evropy. Jako kapitán 312. stíhací perutě padl 25. října 1943 při náletu na Brest. Byl povýšen na majora in memoriam.

Jiří Mikulecký prošel jako příslušník RAF několika kurzy, dne 6. srpna skončil pilotní výcvik a po absolvování pilotní pokračovací školy, pilotního stíhacího kurzu a operačního stíhacího výcviku – vše převážně v Kanadě – byl jako poručík letectva v záloze 31. července přemístěn k 12. čs. stíhací peruti. Jako její příslušník se také 14. srpna 1945 vrátil domů. V hodnosti kpt. letectva v záloze byl 28. října téhož roku přidělen k 4. leteckému pluku v Českých Budějovicích, nejprve jako zástupce velitele pluku, od února 1946 (tehdy už škt. letectva z povolání) jako jeho prozatímní velitel. Pak přišly známé únorové události, Jiří Mikulecký byl k 1. květnu 1948 zproštěn činné vojenské služby a poslán na dovolenou. Na nic už nečekal a podruhé emigroval. Po svém odchodu byl degradován na vojína a byla mu odebrána všechna vyznamenání.

Kpt. Jaroslav Hlaďo byl 29. května 1942 prezentován u Náhradního tělesa čs. armády v Anglii a zároveň přidělen k českým leteckým jednotkám RAF. Po přeškolení na stíhacího pilota se v rámci 131., 122. a 222. perutí RAF zúčastnil bojů proti Němcům. Dne 29. dubna 1944 byl jako škt. letectva přidělen k 312. stíhací peruti, 15. května téhož roku se stal jejím velitelem. Od 15. listopadu 1944 až do konce války působil jako velitel čs. stíhacího wingu. V hodnosti majora letectva se 13. srpna 1945 vrátil do Prahy. Dne 28. října byl – tehdy již v hodnosti plukovníka – ustanoven (k 28. prosinci) velitelem 2. čs. letecké divize a přemístěn do Českých Budějovic. Zde svou funkci vykonával až do konce ledna 1949, kdy byl přemístěn do Prahy.

Neemigroval. Prošel různými životními peripetiemi a dočkal se i listopadové revoluce 1989. Zemřel 21. ledna 1990.

Při rehabilitaci v roce 1990 byl Jiří Mikulecký povýšen do hodnosti plukovníka, Jan Štastný do hodnosti plukovníka in memoriam a Jaroslav Hlaďo do hodnosti generálmajora.

Z knihy "Čs. letci v polské obranné válce 1939" Jako autoři jsou uvedeni: Josef Váňa a Jan Rail.

Zdeněk Jelínek

Zbrojář RAF Živěla dostal k 90. narozeninám Záslužný kříž

Záslužný kříž ministra obrany druhého stupně dostal k devadesátým narozeninám někdejší zbrojář 310. a 312. perutě britského Královského letectva František Živěla. Oslavu jubilea mu v pátek uspořádali členové brněnského Klubu RAF na letecké základně v Náměšti nad Oslavou na Třebíčsku, která s veterány zahraničního odboje jako pilot. -- řadu let spolupracuje.

Karel Gedoň se narodil v Brně 7.11.1914. Dožil by se letos 90ti let. /Zemřel 7.1.1990 a je pochován ve své rodné obci. -- V brněnské "Rovnosti" vyšel článek o JUDr. J. Buchtovi. Pocházel z Moutnice u Židlochovic, kde se narodil 14.1.1917. Zemřel 26.5.2004 v Brně. -- Vál. veterán Jaroslav Liška přijel z Anglie do Lázní Bělá, kde byla odhalena deska na počest jeho bratra Bohumila. Oba sloužili v RAF. Bohumil po r. 40 zůstal doma, měl těžkosti v 50. letech a zemřel 27.11.1969. -- M. lazáč v RAF nebyl. -- V Knižním klubu vyšla práce L. Konrádové a J. Nováka "Byl jsem letcem R.A.F.", 160 stran. -- Rozhovor plk. Petra Úrby /nar. 15.12.1916 v Rusavě, okres Holešov/ v "Katolickém týdeníku" měl název "Ještě nebylo, aby nebylo...". Petr byl zajatcem v Saganu a v Colditz. Žije v Praze. -- Jan Golán napsal pro "Naše Valašsko" článek "Legendární pilot vyrazil na poslední den". Rozloučil se s tím s plk. Josefem Balejkou z Valašských Klobouků; narodil se tam 4.3.1917, zemřel 7.7.2004. Bojoval s Poláky v r. 1939. Měl 70 patentovaných vynálezů. -- Na hřbitově Scottow u Norfolkku je pohřben čs. letec R. Slíva /jeden z prvních 6ti v Krakově/, nar. 16.12.1912 Rakovec-Řepiště, zahynul v let. havárii 22.4.1943. -- V Milovicích byla v červnu zdařilá oslava 100. založení Vojenského

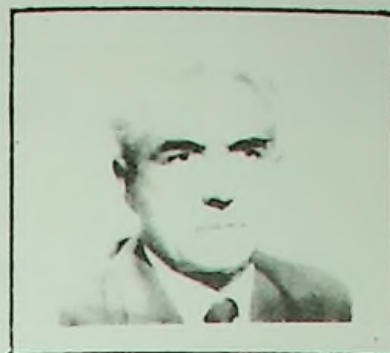

Pplk. let. Karel Gedoň, 7.11.1914–7.1.1990. "Vznik a vývoj voj. letectva ČSR". Zasloužili se: plk. Josef Křena a pplk. Lad. Molič. -- V pražském kinu MAT byla premiéra let. filmu H. Třeštíkové "Nebe nad Evropou". Spec. hosty byli F. Peřina, 93, F. Fajtl, 92 a Jan Wiener, 84. Jeden z motívů filmu: Letci potřebovali něhu žen. Film byl promítnut i na TV 2. -- Ve Vsetíně kolovala petice aby místní rodák a válečný letec František Vavřínek dostal Řád Bílého lva in memoriam. Létal u 313. čs. perutě RAF. Jeho data: 25.1.1914–4.8.1978. -- Deník "Vysočina" věnoval 24.6. celou stránku místním vál. letcům J. Stránskému, St. Huňáčkovi a Jindřichu Benešovi, DFC. Autorem byl poslanec a historik Karel Černý z Hamru. -- Tři odbočky Svazu letců ČR v Praze se dohodly na programu "Praha-letecká". Má 9 bodů a výzvu podepsali M. Beran, L. Zahradník a L. Pavelka. /Bod č. 4: vytvořit Pražské let. centrum. -- Býv. velitel letiště v Náměšti n.O. a let. historik V. Odehnal má adresu: P. Kříčky 557, 675 71 Náměšť n.Oslavou. -- Každé číslo "Zpravodaje Svazu letců ČR" o 36ti stránkách je zdrojem informací, které nejsou nikde jinde.

14. srpna 2004 se čestnými občany Strašic v Brdech stali dva váleční veteráni: plk. let. v.v. Bohuslav Velvarský /na obrázku/ a plk. pěchoty Josef Polívka. Oba sloužili u Tobruku. V roce 1942 se jejich cesty rozešly: Velvarský se stal stíhačem 313. čs. perutí v rámci RAF a Polívka bojoval jako pěšák ve Francii. Žije dnes v Klatovech, zatímco Bohuslav zapustil kořeny v Abbotsfordu, v Britské Kolumbii; náš obrázek ho zachycuje s jeho autem, které nese označení VETERÁN. Přiznal, že má různé menší zdravotní potíže, ale fakt je, že je v dobrých rukou své manželky Zdeny a jeho humor ho neopustil /jen jeho recept, jak se vypořádat se stářím se neodvažuje -- přinést v "KL"/.

IN MEMORIAM

Zpráva, že 10. listopadu 2004 zemřel v Praze plk. let. v.v. Zdeněk Těšínský, 76, byla šokem. Dlouho sloužil v klíčových pozicích ve Svazu letců ČR, psal knihy o letcích a od r. 90 přispíval do "KL". Vyjadřujeme jeho paní Naděždě naši upřímnou soustrast. Mezi pozůstalými je syn René.

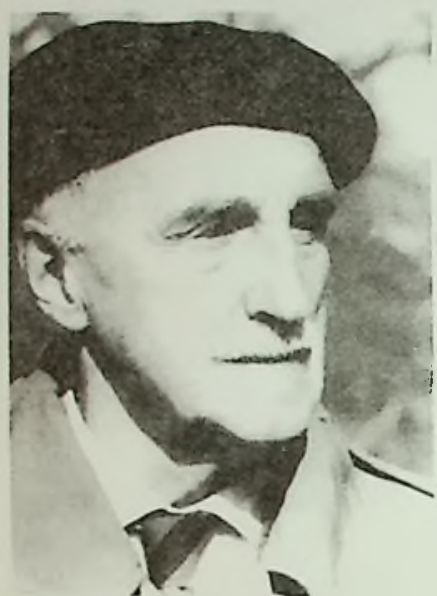
Petr byl zajatcem v Saganu a v Colditz. Žije v Praze. -- Jan Golán napsal pro "Naše Valašsko" článek "Legendární pilot vyrazil na poslední den". Rozloučil se s tím s plk. Josefem Balejkou z Valašských Klobouků; narodil se tam 4.3.1917, zemřel 7.7.2004. Bojoval s Poláky v r. 1939. Měl 70 patentovaných vynálezů. -- Na hřbitově Scottow u Norfolkku je pohřben čs. letec R. Slíva /jeden z prvních 6ti v Krakově/, nar. 16.12.1912 Rakovec-Řepiště, zahynul v let. havárii 22.4.1943. -- V Milovicích byla v červnu zdařilá oslava 100. založení Vojenského prostoru Mladá. V Milovicích byla výstava "Vznik a vývoj voj. letectva ČSR". Zasloužili se: plk. Josef Křena a pplk. Lad. Molič. -- V pražském kinu MAT byla premiéra let. filmu H. Třeštíkové "Nebe nad Evropou". Spec. hosty byli F. Peřina, 93, F. Fajtl, 92 a Jan Wiener, 84. Jeden z motívů filmu: Letci potřebovali něhu žen. Film byl promítnut i na TV 2. -- Ve Vsetíně kolovala petice aby místní rodák a válečný letec František Vavřínek dostal Řád Bílého lva in memoriam. Létal u 313. čs. perutě RAF. Jeho data: 25.1.1914–4.8.1978. -- Deník "Vysočina" věnoval 24.6. celou stránku místním vál. letcům J. Stránskému, St. Huňáčkovi a Jindřichu Benešovi, DFC. Autorem byl poslanec a historik Karel Černý z Hamru. -- Tři odbočky Svazu letců ČR v Praze se dohodly na programu "Praha-letecká". Má 9 bodů a výzvu podepsali M. Beran, L. Zahradník a L. Pavelka. /Bod č. 4: vytvořit Pražské let. centrum. -- Býv. velitel letiště v Náměšti n.O. a let. historik V. Odehnal má adresu: P. Kříčky 557, 675 71 Náměšť n.Oslavou. -- Každé číslo "Zpravodaje Svazu letců ČR" o 36ti stránkách je zdrojem informací, které nejsou nikde jinde.

Zemřel na následky 2.2.1984.

O VOJÁCÍCH

F.Kohn napsal knihu "Kolik naděje má smrt?" Další data neznámá.--Č.5 "Nové-

ho Polygonu" uctilo památku plk.Gustava Galka krásným barevným obrázkem na titulní straně: starosta Lubiny rozsypává jeho popel na vrcholu Velké Javoriny./Plk.G.Galko:14.1.1921--zač.10.2002./
 --Adresa L.Rozbořila je:603 Villa Drive SW,Lilburn,GA.30047,USA.-
 --Ze tří dragounů žijících v New Yorku už žijí jen 2: Miloš Knorr a Vojtěch Jeřábek. Třetí byl JUDr.Karel Krása a ten zemřel 16.ledna 2001. Všichni sloužili v Dašicích u Pardubic.--Slezské zenské muzeum v Opavě uspořádalo výstavu "Heliodor Píka-život a smrt generála". Zahájení se účastnil jeho syn plk.Milan Píka. Výstava byla otevřena do 30.9.--Ján Černák dostal v Bratislavě z rukou prezidenta SR Štefánikovu medaili.--26.6.1944 se na schůzi Státní rady v Londýně jednalo o školení čs.vyšších důstojníků pro příp.funkce okresních hejtmanů. Jednání dominoval poslanec B.Laušman.--6.10.2004 vyšel v tisku článek "Dukla:obětovali Sověti Čechy?" Některé chybné závěry přivedl na správnou míru historik E.Stehlík z VHÚ.--Před Gen.štábem AČR v Dejvicích byl odhalen 11.11.2004 Památník čs.letců a vojáků,kteří za 2.svět.války položili své životy za svobodu Československa a demokracii na bojištích po celém světě. Ceremoniářem byl plk.Palička za ČSOL. Přišlo několik vojenských přidělců a politiků. Promluvili mj.gen.Štefka a ministr obrany Kühnl. "Přímo z hlavy" mluvil jen p.premiér Stanislav Gross. Na železném monumentu nazvaném "Oheň a meč" jsou jména celé řady bojišť.Kolem se nacházejí jakési minikrypty s urnami prstí ze všech zmíněných bojišť. Značné úctě a pozornosti se těšil legendární pilot gen.František Fajtl,novopečený nositel Řádu Bílého lva.--Gen.J.Šnaček dostal z rukou fr.presidenta Řád důstojníka Čestné legie.--Letošní"POPPY DAY" se okázale konal na hřbitově spojeneckých vojáků na Olšanech. Této ceremonie se účastnil i

JUDr. Vladimír Znojenský. bývalý
 čs. konzul v Krakově a v Marseille.
 Foto Břetislav Čepelík. 1964.

přidělenec Kanady. Hlavní projev měl ministr obrany Karel Kühnl,49. /"KL" representoval historik Josef Říha, Mírová 473/B, 289 23 Milovice./--V 90 letech existoval v Praze Difrologický klub. Členové se zabývali voj.vozidly všeho druhu /říkali jim plechové obluhy/. Existuje klub i dnes?--Odhaduje se,že ČSR ztratilo za WW2 365.000 lidí,podle M.Kouby,mí. --ČSOL,jednota 111.Boleslav,uspořádala 18.9. setkání Stráže obrany státu z r.1938 u hraničního přechodu Dolní Světlá-Waltersdorf, "Lužických horách. --Výborný dokument : "Dunkirk-Deník Čs.samostatné obrněné brigády,říjen 1944-květen 1945",100 stran. Vedení ČSOL v Anglii jich má stále na 70. E-mail: Vjtch@aol.com Za \$10 vám je loďní poštou pošle Maj.Gen.M.F.Kašpar,PSC, CdeG, 39 Tithepit Shaw Lane,Warlingham,Surrey,CR6 9AS, England.--V Anglii odešli na věčnost:Jiří Kysela-Carson, J.Munk, P.Hodač,Jano Fojtík,J.Deuch,F.Pytlíček a J.Fink. --M.Reichl,Mánesova 584, 500 02 Hradec Králové, píše

knihu o čs.vojenském soudnictví ve Velké Británii v letech 1940 až 1945. Zajímá ho také činnost našich voj.lékařů v hlavní nemocnici v Londýně. /Tentýž autor vydal knihu o čs.válečných parashutistech "Cesty Osudu",600 stran,ktou vydal jako dárek k 90.narozeninám J.Süssera. Kdo může pomoci,nechť píše na výše uvedenou adresu.--Praha má Eliášovu ulici. Marné jsou snahy ji přej-

Generálmajor „In memoriam“ Emil Strankmüller, O.B.E.

Narodil se 26. února 1902. V roce 1924 absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích jako důstojník spojovacího vojska. Když prokázal ve službě u dělostřeleckých útvarů vynikající vojenské schopnosti, byl v roce 1931 přijat na Vysokou školu válečnou, po které nastoupil praxi v divizionu štábu. Velmi dobře se osvědčil ve funkci přednosty spojovací služby a proto byl v roce 1937 vybrán k práci na Generálním štábu v Praze. Později byl jmenován přednostou pátrací skupiny ofenzivní sekce zpravodajského oddělení Hlavního štábu československé armády.

I po Mnichovském diktátu pokračovala intenzivní zpravodajská činnost pod vedením plk. gšt. Františka Moravce. Po získání informace od agenta „A-54“, že 15. března 1939 dojde k nacistické okupaci zbytku Československa, bylo urychleně vybráno 11 důstojníků a nejnutnější zpravodajská agenda. Celá skupina odletěla pod velením plk. Moravce, navečer 14. března holandským letadlem do Velké Británie. Mezi těmito nejschopnějšími československými zpravodaji překročil hlavní mezník svého života i mj. gšt. Emil Strankmüller

Strasti plnou cestou z Protektorátu přes Polsko se podařilo dopravit za muži i jejich rodiny, které by byly pravděpodobně vystaveny vydírání a likvidaci jako rukojmí Gestapa. V Anglii se stal Strankmüller přednostou výzvědného oddělení velitelství čs. armády na západě. Hned od počátku se mu dařilo udržovat spolupráci s jedním z nejdůležitějších protiněmeckých agentů Paulem Thümelem, jak znělo skutečného jména A-54.

Velmi složitým úkolem bylo také pokračování ve spolupráci s ilegálními složkami domácího odboje "Obrana národa" postihovanými tvrdými zásahy Gestapa. Ve své funkci se mj. Strankmüller podílel na téměř všech nejdůležitějších zpravodajských akcích na území tzv. Protektorátu, spolupracoval i na přípravě operace Antropoid - atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Činnost výzvědného štábu byla vysoce oceňována celým spojeneckým velením a k úspěchům blahopřál prezidentu Dr. Edvardu Benešovi i vrchní velitel gen. Dwight D. Eisenhower. Po skončení války se Emil Strankmüller vrátil i s rodinou zpět do Staré Boleslavi, kde mu k 28. říjnu 1945 udělilo město své čestné občanství. Nastoupil do služby na velitelství táboreské vojenské oblasti a v roce 1947 byl jmenován přednostou oddělení na Generálním štábu v Praze.

V říjnu 1948 byl propuštěn z aktivní služby, v listopadu 1949 zatčen, krutě vyslýchán v smutné proslulém „Hradčanském domečku“ a v roce 1950 odsouzen ve vykonstruovaném procesu za údajnou vlastizradu. Po provokaci byla zatčena i jeho manželka vězněna pět let. Rodinný dům byl v důsledku synovy emigrace konfiskován. Poté co byl Strankmüller propuštěn z vězení a tábora nucených prací, byl zbaven hodnosti, důchodu a byl nucen pracovat ve Staré Boleslavi jako popelář. Později byl zaměstnán jako dělník na cukrovarské kampani a účetní kovopodniku. V roce 1965 byl částečně rehabilitován a byla mu navrácena původní hodnost. Jako důchodce si vydělával službou nočního vrátného v garážích ČSAD na Kličově. Přes prožitá těžká příkoří nacházel vždy příkladný optimismus, zapojil se do veřejného života v místní organizaci odbojářů a posléze se stal jejím předsedou. Svou rozvahou a zkušenými radami v letech 1968 a 69 přispěl významně k obrození této organizace. Skromností, vysokým pracovním úsilím a hlavně citlivostí k problémům druhých, si získal vysokou oblibu členstva i celé místní veřejnosti. Bohužel po smrti manželky jej znenadání postihla mrtvice na polovinu těla. Železnou vůli se snažil rozhybat ochnuté svaly a se zájmem sledoval každodenní události. Teprve po delším čase, za vzrůstajících zdravotních obtíží, odjel ke své dceři do Kovářova u Písku. Tam se také náhle 28. února 1988 skončila jeho životní pout.

Při smutečním obřadu v Motolském krematoriu, přes přísná normalizační upozornění, v projevu na rozloučenou, jeden z jeho zahraničních spolupracovníků prohlásil: „Ani za největší zásluhy na svém osvobození neměla rodná vlast Emilu Strankmüllerovi možnost vyjádřit svou vděčnost!“ K 28. říjnu 1992 byl prezidentem Václavem Havlem povýšen do hodnosti generálmajora „In memoriam“.

/Z knížky"Věrní zůstali-čs.vlastenci v zahraničním odboji",vyšla v r.2002./

Díky vydavateli "TRSU", kol. Ivanu Hudečkovi,můžeme přinést tuto autentickou fotografii ze slavnostního odhalení Pamětní desky na budově Městského úřadu v Jiráskově ulici ve Vysokém Mýtě 27.října 2004. Deska má jména důstojníků 30.pěšího pluku Aloise Jiráska a 9.jezdeckého pluku, kteří přišli o život během 2.světové války, buď na bojišti se zbraní v ruce nebo za německé okupace. Poslední řádka na desce zní:"Celá řada byla znovu persekvována po roce 1948 komunistickým režimem". Z pěšáků jsou uvedeni:gen. B.Závada,pplk.L.Lakomý,npor.Š.Kurka a por.Jan Koníř. Z dragounů: gen.J.Svatoň, plk.B.Kohout,pplk.J.Drahotský,pplk.K.Jansa,pplk.Jan Jičínský,pplk.Josef Charouz,škpt.J.Strankmüller a kpt.Ant.Renčín. Při odhalení desky promluvili mj. senátor Bohumil Čada,poslanec Radko Martineček,starosta města Bohuslav Fencel a dcera gen.Závady,pí M.Skállová. Na obrázku jsou zleva: plk.Bohumil Moravec a syn plk.Kohouta, Radovan Kohout,oba z Toronta, a dcera K.Jansy, pí Libuše Vondráčková z Prahy. /Foto: VTAFO HUDČEK/ MJ

Koncem 70.let se na promenádě ve Františkových Lázních čistou náhodou setkala Dragica Majorová s gen.K. Klapálem /26.5.1893-18.11.1984/. Dragica pomáhala za války čs.vojákům v Bělehradě,když se snažili dostat na Střední východ. Pomohla i jeho skupině a byla dojata,když si na ni po mnoha letech vzpomněl.

gionářů a zůstalo po nich 140 pomníků. Český voj.přidělenec V.Bartuška našel dosud neznámý pomník v sibiřském Krasnojarsku.--Válečné residence pres.dr.E.Beneše v Anglii /Aston Abbots a Wingrave/zajímají historika N.Reese,1 Eskdale Ave.,Chesham,Bucks HP5 3AX,England. Vydal prozatímní publikaci o devíti stránkách. Když v r.1998 navštívil Wingrave prez.V.Havel věnoval místnímu parku lavičku.--Otakar Riegel pocházel z Rychvaldu u Ostravy a musel narukovat do něm. armády. V Normandii se naskytla příležitost,že se vzdal a hned se hlásil jako býv.čs.občan k našim. --Vyšla kniha E.Máčala "Boje občana Vizovic za svobodu",50 stran.--Levoču a Duklu navštívil letos i gen.Josef Řehulka. Na Dukle byl svědkem smrti gen.Sázavského.Když jednotku navštívil K.Gottwald,sešli si po dvou deci stakanů vodky k jeho stolu /tam už byli C.Satana a F.S.okan/ a bájl o zářivé komunistické budoucnosti ČSR. V 50. letech byl to on,co podepsal rozsudky smrti pro oba zmíněné statečné muže.

O PARAŠUTISTECH

V Pardubicích u Památníku čs. letců a parašutistů byl i plk. Jaroslav Klemes, z paraskupiny PLATINUM.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

SÜSSER Josef se narodil 1.3.1914 v České Třebové, okres Lanškroun. V současné době žije v Londýně v Anglii. Nadporučík, F 2086. Jeho otec Josef byl strojvedoucím v železničním depu Česká Třebová. Matka Marie, roz. Šípková, bydlela v České Třebové, Rašínova ulice č. 670.

Mladý Josef vychodil pět tříd obecné školy v rodném městě a po té začal studovat na reálce v Šumperku. Maturoval v roce 1935 na reálce v Olomouci.

Dne 6.4.1935 se podrobil odvodu a 1.10.1935 byl zařazen do čs. branné moci, k telegrafnímu praporu 5 v Turnově. 30.6.1936 byl přemístěn k telegrafnímu praporu 7 do Turčianského Svätého Martina. 1.2.1936 povýšen na svobodníka. 15.9.1936 povýšen na desátníka. 1.10.1936 přijat ke studiu na Vojenské akademii v hranicích na Moravě. Během studia byl 1.2.1937 jmenován podporučíkem prezenční služby. 29.8.1937 ukončil studia v akademii a byl jmenován poručíkem telegrafního vojska a 1.9.1937 převelen k telegrafnímu praporu 7 do Turčianského Svätého Martina a ustanoven velitelem telegrafní čety. Zde je 1.10.1937 ustanoven velitelem radiotelegrafní rot. 20.8.1938 je ustanoven velitelem samostatné naslouchací rot. č. 74, která plní své úkoly na maďarských hranicích, této rotě velí i za mobilizace až do 18.11.1938. Po skončení mobilizace je ustanoven velitelem výcvikové radiočety v telegrafním praporu 7 v Turčianskom Svätom Martine. 17.3.1939 je odeslán na dovolenou s čekáním a pobývá u svých rodičů v České Třebové. 13.6.1939 je přijat ke službě ve slovenské armádě, kdy je zařazen jako velitel výcvikové radiočety v telegrafním praporu 2 v Turčianskom Svätom Martine.

Při návštěvě rodiny na vánoce 1939 se rozhoduje k odchodu do zahraniční armády a 5.1.1940 překračuje maďarské hranice u obce Tomašovec, kdy se orientuje podle své speciální mapy. Vlakem odjíždí do Budapešti a sám pokračuje do Bělehradu, odkud odjíždí ložním transportem do Francie a 6.2.1940 přijíždí od Marseille. 10.2.1940 je prezentován do čs. branné moci v Agde a je přidělen k telegrafnímu praporu v Montpellier jako velitel radiotelegrafické čety a později od 21.3.1940 jako instruktor v radiotelegrafické rotě. Bojů na frontě se nezúčastnil a se svou jednotkou 27.6.1940 přijíždí do přístavu Plymouth. Po provedené reorganizaci je ustanoven velitelem výcvikové telegrafní čety u náhradního tělesa. 31.1.1941 je ustanoven přiděleným důstojníkem pro výcvik u brigádní telegrafní čety, krátkou dobu plní funkci autodůstojníka. 7.3.1941 je povýšen do hodnosti nadporučíka telegrafie. Od 21.4.-23.4.1941 absoluuje velitelský kurz v řízení motorových vozidel. Ve dnech 10.5.-16.5.1942 absoluuje para kurz na STS 51 šesti seskoky. 1.10.1942 je ustanoven instruktorem radiotelegrafie v samostatném přidělení v MNO zvláštní skupiny a podílí se na výcviku radiotelegrafistů na STS 46, pro výcvik vypracovává vlastní osnovy a výukové pomůcky. V této funkci setrvává až do 30.9.1944. Od 27.5.-7.6.1944 byl vyslán na absolvování desetidenního kurzu přijímání skupin na STS 40. 1.10.1944 je odeslán k 1. čs. armádnímu sboru do SSSR jako spojovací důstojník pro výcvik, po přejezdu na osvobozené území se podílí na udržení radiospojení členů čs. vládní delegace s Londýnem a posléze Dr. Beneše s Londýnem. 31.12.1944 povýšen na kapitána radiotelegrafie. 9.4.1945 je přidělen k MNO hlavnímu štábu 3. oddělení v Košicích. 1.5.1945 je povýšen na štábního kapitána spojovacích vojsk.

Dne 25.6.1945 je přidělen k MNO 2. oddělení jako nezařazený důstojník. 1.12.1945 je přemístěn v téže funkci k MNO hlavní štáb 3. oddělení. 1.3.1946 je mu udělena na jeho žádost dovolená bez nároku na plat na dobu 1 roku do 28.2.1947. 30.4.1946 je přemístěn ke spojovacímu pluku č. 5. 28.10.1946 je povýšen do hodnosti majora telegrafie. 1.3.1947 na vlastní žádost je přeložen do zálohy. V této době bydlí v Praze Střešovicích, Cukrovarnická 50 a společně se svým přítelem Janem Sturzou se věnuje obchodu, podílí se na dodávce radio- stanice pro SNB a obchoduje s vyřazeným vojenským radiomateriálem s USA a Velkou Británií. 27.2.1948 je varován před hrozcím zatčením STB a téhož dne v noci odchází vybaven aktovkou, ve které je pyžamo, pistole a šest nábojů do britské zóny v Západním Německu, kde si vybavuje formality pro odjezd do Austrálie. Je kontaktován britskou zpravodajskou službou SOE a od počátku roku 1949 se podílí v konspiračních vláh v Rakousku na radiotelegrafickém výcviku československých občanů ke špiónážním akcím ve vlasti. V roce 1955 odchází ze služeb této britské zpravodajské služby s odchodným 400 Liber. Usazuje se v Londýně, kde nachází zaměstnání jako referent cestovní kanceláře. V roce 1967 zakládá vlastní cestovní kancelář s názvem Joe Süsser International Tours zaměřenou na švýcarskou a japonskou klientelu. Provozoval také hotel v Edinburgu. Podnikání se věnuje až do roku 1998. Nyní žije na odpočinku ve svém rodinném domku v Londýně ve čtvrti Osterley.

V roce 1949 se oženil s Mary Spencer z Nottinghamu, pomáhala mu v podnikání, zemřela v roce 1996. Manželství zůstalo bezdětné.

7.3.1943 mu byla udělena Československá pamětní medaile se štítkem F - VB.

1.2.1945 je mu udělena Československá vojenská medaile Za zásluhy I. stupně.

1.3.1946 mu byl udělen Československý válečný kříž 1939 a téhož dne Československá vojenská medaile Za chrabrost.

2.2.1991 byl povýšen do hodnosti plukovníka pěchoty v záloze.

Je římsko-katolického vyznání. V roce 1942 byl hodnocen jako důstojník iniciativní, vytrvalý, nebojící se zodpovědnosti, duševně neobyčejně pružný, usuzující přísně logicky, oddán národní věci, jevíci zájem o sporty, velmi dbalý svého zevnějšku. 30.11.1945 byl hodnocen jako spolehlivý a iniciativní důstojník, logické uvažování, úspěšně těží z fondu svého všeobecného vzdělání, byl výtečným praktikem k čemuž se dopracoval intenzivním a důsledným studiem zcela ve svém soukromém čase. V mládí se rád věnoval motocyklům. Vlastnil oprávnění na plachtění bezmotorových letadel. Mezi jeho zájmy patřila radiotelegrafie, zahrada, pěstování okrasných rostlin, četba a obchody.

Z knihy Martina Reichla "Cesty Osudu".

Místní tisk přinesl článek L. Jelínkové "Ta stodola byl náš hotel, vzpomíná parašutista". Čtyřčlenné skupině /Nechanský, Pešán, Vyhňák a Klemes/ poskytla útulek paní Korábková v Hradišti u Nasavrku. Hospodář Ladislav Korábek-MONITOREK se v těch dnech už skrýval před Gestapem v Praze, ale jeho manželka s dcerou se skupiny ujala. Dnes je tam pamětní deska, protože tam našli pomoc i jiní parašutisté, např. F. Pavelka. Vydatně pomáhala Mila Fialková s raněním Jaroslavem. Je s podivem, že jména Korábek a Fialková se v článku vůbec nevyskytují!

Stejně tak chybí v Reichlově knize "Cesty Osudu". Plk. Klemes je jediný žijící člen paraskupiny PLATINUM; žije v Ústí n.L. --Jaroslav Oldřich Vrána /v Anglii zvaný PETER/, nar. 24.1.1914, vedl za války operaci CATARACT na Dunaji. Zemřel v Millbrae v Kalifornii 1.10.1992. --Angl. publikace Alana Griffina o čs. vojácích umístěných za války v Leamingtonu a okolí má celou řadu fotografií, dosud jinde nezveřejněných. Obsahuje i nová data ohledně likvidace R. Heydricha. /Mnozí historikové odmítají název atentát; šlo o vojenskou operaci./ --Gen. Rudolf Krzák /účastník operace SILICA/ si Řád Bílého lva in memoriam plně zasloužil. /Jeho data: 1914-2004./ --"93" oslavil v Praze spisovatel faktu Jaroslav Andrejs. --V Ořechově /Jihlava/ je pomník na počest A. Opálky z operace OUT DISTANCE. --Doktorskou práci o skupině SILVER B obhájil v Brně historik Mgr. Jan Břečka. --Rozsáhlý archiv o čs. parašutistech má Ing. P. Kopečný, Štoltcova 74, 618 00 Brno. --Žije v Anglii vdova po K. Knotkovi z operace CHROMIUM a jeho 2 synové? --20.3. vyšel v "Rovnosti" článek o gen. R. Pernickém "Nechtěl jsem sloužit Němcům!". Pocházel z Krhové u Val. Meziříčí. --Vál. parašutista Jaroslav Švarc sloužil na podzim r. 38 v palebném pohraničním srubu "ALEJ" v Darkovičkách u Hlučína. --V okolí zámečku Lichtenwald u Mostu se v březnu pohyboval 4členný výsadek z východu. Všichni mluvili německy. --V "Novém Valašsku" se objevila fáma, že místní rodák Josef Valčík zastřelil Heydricha. Na návsí ve Střelně je o pět jeho jméno, které komunisté odstranili. Valčík ve skutečnosti dal zrcátkem Kubišovi a Valčíkovi signál, že se auto Heydricha blíží. --František Božataj velí paraskupině CARBON. Základní data: 21.3.1913-4.2.199 v USA.

Z Prahy došla smutná zpráva: 10. září 2004 zemřel po krátké nemoci zánícený čs. skaut, br. Přemysl Mucha, zakladatel a vůdce střediska Mawadani na Smíchově. Narodil se 23. srpna 1923 v rodině středoškolského profesora v Praze. Ve 12ti letech vstoupil do Legio Angelica a do jeho skautského sboru, kde byl ovlivněn benediktýnem P. Metodem Klementem. Za okupace vedl ilegální roverský kmen. Z něho vzniklo středisko Mawadani. Po obnově Junáka v r. 68 se stal členem náčelnictva chlapeckého kmene a působil jako instruktor Krajské lesní školy na Červeném Hádku. Po třetí obnově Junáka byl jmenován instruktorem Ekumenické lesní školy. Za svou práci dostal mnoho vyznamenání, včetně Řádu Stříbrného vlka. Byl čestným členem Svojsíkova oddílu.

O skautech

Můžeme závidět vydavateli "Skautských Listů", br. Ing. Z. Pechovi, že jeho publikace vychází přesně jednou za měsíc a má 12 stran. "KL" mají 8 stran a jsou dvouměsíčníkem. Rozdíl je ovšem ve formátu a v nákladu: do ČR jde dnes 700 výtisků. --V Brně skauti vzpomínají, že ing. Jan Němcanský-JOHN opustil jejich řady před rokem: 25. 11. 2003. Bylo mu jen 66 let. --V dubnu t.r. uplynulo už 30 let od smrti skauta, kardinála Štěpána Trochty. Byl vězněn za nacistů i komunistů. --Dr. Vladimír Holeček /2622 S. Grove Ave., Berwyn, IL. 6042-2541, USA/, byl členem 3. oddílu v Domažlicích a kamarád Jana Smudka. Do exilu odešel v r. 1948. --K. Lešanovský vydal soubor doplnků a oprav ke své knize "Se štítem a na štítě". Soubor má 32 stran. --Miloš Miltner-JESTŘÁB /Švýcarsko/ dostal vyznamenání PTP. --Dr. K. Skála s přáteli stále vydává pravidelně zpravodaj 35. střediska v Praze "Lokali". Adresa: Nad Primaskou 43/895, 100 00 Praha 10 - Slezská družina Čestného Oddílu Velená Fanderlika byla letos dobře zastoupena při pochodu ke skautské mohyle na Ivančence pod Lysou horou. Pěknou pohlednici nám poslal br. R. Teichmann-STOPAR. --J. Krumpholz-JACK až do nedávna pořádá setkání šesti old-skautů ve Val. Meziříčí, z původní družiny Modrý Ráček. Letos mezi nimi byli mj. Luboš Šefčák-MAUGLI, R. Brzobohatý-RACEK a Milan Stanišič. JACK se svěřil, že zdravotní potíže mu už nedovolují vycházet z domu. --Vlčata ze Žatce se v soutěži záp. Čech umístila na prvním místě. --Skautská universita Pardubice pokračuje ve své činnosti. Není jisté, zda se najde dost peněz k obnově ohněm zničené klubovny poblíž soutoku Chrudimky a Labe. Shořely kroniky a dokumenty pěti skautských oddílů. --V Tmavé je stále aktivní br. Jaroslav Kašík. --8. Sněm Čestného Oddílu VF organizoval br. K. Plocek-CANEL. Sněm začal v Kolíně 4.9. a přišlo dost členů z Prahy. M. Janeček-AKI poslal pozdrav. --Obětává skautka Helena Borská-JITŘENKA zemřela 16.5.2004. Byla to citelná ztráta pro Ústí n.L. a okolí. MJ

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Ex-prezident V. Havel se na Taj-

Radek Jitě, nar. 9.2. 1972, byl víckrát jr. mistrem ČR v cyklokrossu. Jeho dědeček byl Ruda Rejl, absolvent RG v Pardubicích

Středem pozornosti na Kongresu SVU byl autor B. Čelovský s partnerkou. Dostal cenné vyznamenání.

Náhodné setkání: zleva-Radim Palouš, Jana Janečková-Bayerová a kníže Karel Schwarzenberg, dnes: senátor.

vanu zapotacel a pochroumal si nohu. Audience zvládal v kolečkovém křesle.---Do případu býv. vily TGM na Visu se vložil český ministr financí Mgr. Svoboda. V dopise senátorce J. Seitlové sdělil, že nárok pův. vlastníka je od r. 1948 vypořádáný. Ač TGM vilu daroval legionářským "bráškům", posledním vlastníkem na papírech bylo ROH v Praze!--Manželé Frank Dubek a Lynda Conley žijí v San Angelo, TX. Frank pochází z vých. Slovenska a prosazuje se v USA jako malíř. Plánuje stavbu moderní galerie. E-mail: lyndaconley@cox.net.--Přežili holocaust, ale jak nastaly nemoci po 90. narozeninách, manželé S. v Praze společně skokem z okna spáchali sebevraždu.--V. Havel vyzval Ukrajince, aby se nedali a pokračovali v protestech. Jejich požadavky označil za legitimní. Několik autobusů z okolí Prahy s ukrajinskými občany odjelo do Kvěva, aby pomohli.--Medaili Jana Masaryka Cti a vděčnosti dostal východočeský historik Jiří Merganc./Nedávno nám poslal vyjimečný článek o gen. Josefu Knopovi ze Žamberka./--Feierabendovi při odchodu z kom. ČSR nastoupili na loď v Děčíně, nikoliv na Vltavě v Praze. Stalo se to v r. 1948.--Na Moravě se znovu objevily letáky s výzvou: "Žádný čestný občan nemůže volit komunisty".--Jan Kratochvíl, Dřevařská 19, 602 00 Brno, vydal už 6 dílů práce "Český a slovenský exil". Každá kniha má na 200 stran.--Pardubická rodačka /10.6.1926/ Zdenka D. Vozariková-Dalecká, zemřela ve Vienne, VA.--Tvrdí, že sdělil médiím, že nechce být ambasadorem ČR v Moskvě. Pro Washington při výměně "strážní" případá v úvahu Petr Kolář, ale tisk připomněl, že to byl právě on, který v r. 1997 jako český diplomat ve Švédsku prozradil, že to byl tenista Milan Šrejber, který tajně sponzoroval ODS darem 7.5 mil. korun. /Každé vyšší diplomatické jmenování musí svým podpisem schválit dnešní prez. Klaus, býv. šéf ODS./ Jinak je v proudu omezení činnosti mnoha velvyslanectví a konsulátů. Některé mají být dokonce zrušeny.--9.11. oslavila "80" Stanislava Zvěřinová, za války nasazená v Rakousku. Chodí pilně na VŠE na přednášky o mezinárodních vztazích, aby přišla na kloub tomu, proč se ženě mezi sebou neustále hádají.--F. Heřman z Č. Lípy napsal pro "KL" článek "Byl uran pro ČSR prokletím?"--Opouštěné mosty v Ludkovicích se přece jen dočkají restaurace: povede přes ně nová dráha ze Zlína na Slovensko.--Ve Žďáru n. S. byla velkolepá Národní výstava známek. Měla plnou podporu starosty města Mgr. J. Brychty. V době kultury vystavovalo 116 filatelistických "cvoků". Mezi hosty byli rytci: sovětských známek B. Housa, J. Bouda, M. Srb, J. Tvrdon a Renáta Fučíková. Mezi hosty byl MUDr. Radoslav Kinský.

STOP PRESS: Přes Vysoké Tatry se přehnala 19.11. ničivá vichřice. Největší škody utrpěly lesy a sílnice.

9.6.2004 se v Pardubicích sešli po padesátiosmi letech maturanti pardubického reálného gymnasia z r. 1946; všichni ročník 1927. Z původních dvacetidvou se poměrně dobrému zdraví stále těší 17. Ostatně diskuse o nemocech stáří jsou během setkání zakázány. Tato třída přežila nasazení do TN od září 1944 do května 1945. Jejich posledním třídním profesorem byl František Jiránek, pozdější profesor UK a signatář Charty 77. /Byl podobně jako prof. Patočka dlouho StB vyslýchán a oba zemřeli po návratu domů./ Polovina třídy se stala inženýry, zvláště v oboru chemie, 3 se stali profesory, K. Valenta šel do penze jako plukovník a velitel posádky v Pelhřimově a nejvyšší to dotáhl Láda Trubač, který se stal šéflékařem nemocnice v Karlových Varech. C.B. se stal ředitelem Východočeského muzea a sepsal celou řadu knih o historických zbraních. O setkání v r. 2004 se postaral hlavně inž. V. Samek, který se také ujal úkolu připravit setkání v r. 2006, kdy to bude 60 let od maturity. Za zmínku stojí, že v Kanadě žijí 2 muži: inž. Zdeněk Fišer a inž. Mirko Janeček.

Rusko přiznalo, že z Prahy uneslo generála

Praha (gag) - Moskva poprvé oficiálně přiznala, že její tajná služba odvěkla československého generála Sergeje Vojevčovského, který zmizel 12. května 1945 z Prahy.

Ruským historikům se navíc podařilo zjistit, že generál zemřel v pracovním táboře v sibiřském Tajžetu šest let po svém zmizení. Vyplývá to z dokumentů, které české diplomacii předal ministr zahraničí Ruska Sergej Lavrov.

Vojevčovský bojoval v ruské občanské válce proti sovětským komunistům. „Pokud bychom sestavili seznam deseti velitelů, kteří bolševikům nejvíce zatáhli, tak by byl Vojevčovský mezi nimi,“ říká historik Eduard Stehlik. V roce 1921 generál emigroval do Československa, kde se stal vysokým důstojníkem. Velel první československé armádě, která měla odrazit vpád nacistických vojsk. Po mnichovské smlouvě se stal jedním z vůdců české odbojové organizace Obrana národa.

Halifax - Moucha se stala dalším živočichem, kterého se podařilo vědcům naklonovat po ovcích, myších, krysách, krávkách a kočkách. Tým Vetta Lloyda z univerzity v kanadském Halifaxu vytvořil celkem pět kopií mouchy. Zatímco u naklonované ovce Dolly byl genetický materiál odebrán z buňky dospělého zvířete a vpraven injekcí do vajíčka, u mouchy to bylo z buňky embrya. *JM: u t (bbc)*

Senioři se rádi učí vládnout internetu

Nadační fond Elpida pořádá již rok internetové kurzy pro seniory, o které je tak velký zájem, že přesahují kapacitu školy. Kurzy jsou zdarma a konají se v Praze, Brně, Plzni a v Hradci Králové.

„Žáci“ z řad seniorů se shodují, že nechtějí, aby jim „zakrnel mozek“. Někteří chtějí porozumět tomu, u čeho vnucí tráví celé dny. Část účastníků má od dětí slíben starší počítač, pokud se jim v kurzu podaří proniknout do jeho tajů.

Účastníci školky internetu pro seniory desetihodnový kurz skončil tím, že si sami napíší zprávu v textovém editoru, přiloží ji k e-mailu a pošlou kolegům, nebo přátelům či rodinným příslušníkům.

Jedna z žen před zahájením výuky uvedla, že momentálně nemá „ani páru“ o tom, jak s počítačem zacházet. Ačkoli o techniku příliš nestojí a nemá ani telefon, počítač si moc přeje. *(rb)*

Policejní náměstek byl členem StB

Praha (ČTK) - Náměstek jihomoravského policejního ředitele Martin Kořán byl příslušníkem Státní bezpečnosti a před rokem 1989 sloužil u pohotovostního pluku policie. Uvedla to včera Česká televize s tím, že v tom Kořán nevidí žádný problém. Ministr vnitra František Bublan nedávno uvedl, že neví, kolik bývalých příslušníků StB u policie pracuje, ale že jistě nezastávají důležité funkce. *(jt)*

Vyšla kniha o ševci Janu Pivečkovi

Zlín, Slavičín (muk) - Na počest Jana Pivečky vyšla v těchto dnech autobiografická kniha. Její titul zní přiznane práve pro slavného slavičinského ševce: Nikdy se nevzdávej!

Jan Pivečka zemřel v lednu letošního roku. V říjnu by oslavil pětadesátiny. „Po smrti Jana Pivečky se snažím jít dál v jeho šlépějích,“ vysvětluje Božena Filáková, ředitelka slavičinské Nadace Jana Pivečky. „Pomáháme v dobročinných aktivitách v regionu. Šéfm správní rady je v současnosti dcera pana Pivečky Petra,“ dodává.

Nepřítomnost Jana Pivečky pracovníci nadace stále citelně pociťují.

Jan Pivečka měl vždy kolem sebe mladé lidi. FOTO: MAFIA, I. KARASEN

„Nejenom, že jsme zranili ideového vůdce. Chybí nám především jeho pracovní síla. Denně seděl u počítače od sedmi hodin ráno až do več-

erů zprávy,“ vzpomíná Božena Filáková.

Autobiografická kniha Nikdy se nevzdávej!, která nyní vychází, je sestavena z Pivečkových vzpomínek. Rok a půl na její přípravě intenzivně pracovali Milan Švihálek a Zuzana Tarabusová.

„Myslím si, že hlavním autorem byl především pan Pivečka. Doufám, že je to čtivá autobiografie,“ říká Milan Švihálek. Největší na vzniku knihy bylo podle něj předsvědčit Jana Pivečku, aby vůbec s jejím napsáním souhlasil. „On říkal: „My to uděláme a bude se na to prášit“. Tak doufám, že se na to prášit nebude,“ směje se autor knihy.

Petrof v Krumlově definitivně končí

Moravský Krumlov - Poslední čtyři desítky zaměstnanců moravskokrumslovského zavodů firmy Petrof vyrábějící klavíry a piano si dnes vyvezde dokumenty svrzuující, že jejich pracovní poměr i sedm desetiletu trvající tradice továrny končí. „Je škoda, že se nepodařilo najít žádné jiné řešení. Ještě v posledních dnech jsme expedovali poslední nástroje, z Krumlova odjížděl plný kamion,“ uvedl ředitel závodu Pavel Pokorný.

Do 15 patra vnašejí dva muž. lážkou skříní. Nakonec jeden z nich řekne: „Jdi se podívat, kolik nám zbývá pater.“ Druhý se za minutu vrátí se slovy: „Už jen jedno patro, ale spleti jsme si dům.“

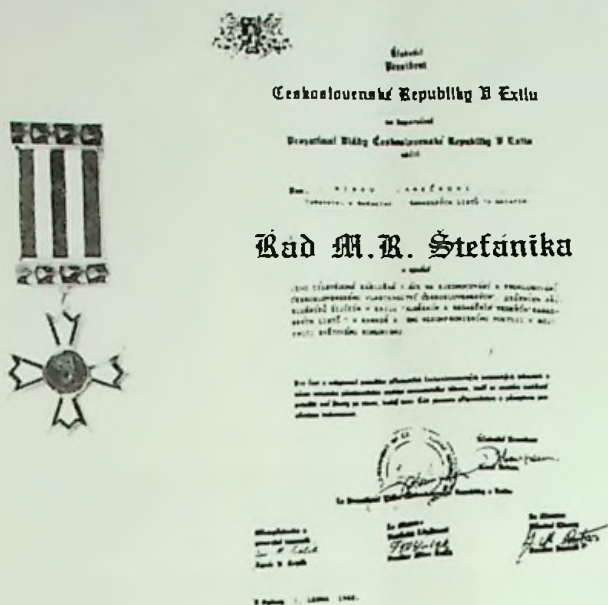
Zanícený včelař E. Báčor je předsadou včelařů pardubického kraje. Drží právě posvěcený prapor.

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Náhly odchod Hynka Trhlíka v Austrálii nám znemožnil přinést snímek z horského hřbitova v Obstdalen ve Švýcarsku, kde odpočívá red. J. Strnad, a foto dvou aktivních poúnorových exulantů O. Haselmana a O. Černého ze Ženevy. -- V Protivíně si 24.9. připomněli, že se tam v r. 1914 narodil známý básník Jiří Kolář. Žil od 70. let ve Francii. Zemřel 11.8.2002 v Praze. -- Libuše Bourguignon-Slechtová napsala pro "Nový Polygon" článek o dějepisci a slavistovi L.P.M. Legerovi, 1843-1923. -- Odvážný krajan ze Švýcar: při návštěvě hrobu TGM v Lánech nedaleko prez. Klause, v davu začal spontánně zpívat "Nad Tatrou se blýská" Jan Šinágl. Řekl pak novinářům, že k TGM ta píseň patří. -- L. Tobyšková /Řím/, vdova po legendárním letci B. Tobyškovi, navštívila Brno a zastavila se u Hladíkových. -- V Austrálii žije vnučka malíře O. Brázdy, Desiré, 35. Narodila se v Argentíně, kde dosud žije její matka. Desiré sbírá materiály o babičce A. Posse-Brázdové.

- Když česká policie žádala od pozemkových úřadů informace o restitucích šlechticů, znepokojilo to hlavně hraběte R. Belcrediho, který dostal zpět zámeček v Brodku u Prostějova. -- "50. oslavil P. Pavel Hovéz, populární český kněz ve Frankfurtu n.M. -- "Važme si času, co zbývá" vzkazuje našim čtenářům pí. Blanka Jirásková ze Sydney, Austrálie. -- S. Schottl z Malmö byl 16 dní v lázních v Ostrožské Nové Vsi a zúčastnil se setkání býv. spolužáků na gymnasiu v Uh. Hradišti. -- Vzpomínáme: před 35ti lety, 17.5.1969, zemřel ve Vatikánu kardinál Josef Beran, 80. Měl 2 tajemníky: K. Skalického a J. Škarvu. -- Radio Praha spustilo webové stránky pro krajany: www.krajane.net. Portál má českou a anglickou verzi. -- Sokolové ve Vídni nemohou zapomenout na G. Sionovou, která zemřela v dubnu 2004 ve věku 88 let. -- Z. Sidonie Dědínová, která má vyhraněně kritický postoj vůči dr. E. Benešovi, odřekla účast na Kongresu SVU.

Mirko Janeček, vydavatel a redaktor "Kanadských Listů" dostal 1. ledna 1988 Řád M.R. Štefánika v uznání "jeho cílevědomé záslužné práce na sjednocování a prohlubování československého vlastenectví československých státních příslušníků žijících v exilu, založením a redakčním vedením "Kanadských Listů" v Kanadě a jeho nekompromisnímu postoji v boji proti světovému komunismu". Podepsal mj. President K. Urban.

ZAJÍMAVÝ POKUS

Z Carlton, NSW /Austrálie/ nám sdělila paní Pandora /Patsy/ Trhlíková, že 27. října t.r. zemřel náhle její manžel Hynek, 81. /Oba jsou na vedlejším obrázku z roku 1978. / Bylo to jeho srdce a zůstává jen domněnka, zda k infarktu přispěl současný vývoj v České republice a snaha komunistů dostat se znovu k moci. V posledních letech se přiznal, že byl vývojem znepokojen, protože to byli právě komunisté, kteří po puči v r. 1948 rozvrátili jeho rodinu a jeho samého donutili k odchodu do exilu. Hynek Trhlík by si zasloužil, aby se jeho jméno dostalo do čítánek českých středních škol, podobně jak se to stalo v případě F. Bílka-Klázara, který se v 60. letech pokusil vytvořit na neobydleném ostrově Gough v Atlantiku Svobodné Československo. V létě 1984 se totiž Hynek a skupina přátel z řad býv. vojáků a poctivých politiků v Austrálii pokusili vytvořit Československou Exilovou vládu, založenou na Ústavě z února 1920. Stalo se to v době, kdy naši exiloví politici ve Washingtonu dostávali finanční podporu od americké vlády a tím se jí do budoucna zavazovali a původní Rada svobodného Československa se rozdělila na několik frakcí, vzájemně se napadajících. Mezi vlastenci kolem Hynka byli mj.: Jaromír Rutar, Miloš Šulák, Karel Urban, gen. Jan Novák, MBE, MRŠ a Zdeněk Klér. Kolik set lidí se v Austrálii a na Novém Zélandě, příp. v Kanadě a jinde, ke spolupráci přihlásilo, není známo, ale byl zvolen President, Gen. tajemník, prozatímní parlament a senát. Ustanoven byl i ministr vnitra a ministr obrany. Vyjimečně bylo uděleno několik Řádů M.R. Štefánika/vedle/.

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.
J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR.

NAŠI V USA

V Hingham, MA vyšetřuje policie 2 vraždy a jednu sebevraždu v rodině krajana P. Vosky, 60. Utec rodiny připravil o život manželku Elišku a dceru Abigail a pak se sám ubodl k smrti kuchyňským nožem. -- Houslový virtuos J. Svěcený koncertuje úspěšně v Chicagu, New Yorku, Washingtonu a Bostonu. Vezl sebou čtvery housle, nejstarší z r. 1737. Na piáno ho doprovází M. Synková. -- Mistryně světa v krasobruslení, Alena Vrzáňová-Zanová, residentka New Yorku, dostala od prez. Klause Medaili Za zásluhy. -- Rusínské Centrum v Ocala, FL. uvítalo přijetí Maďarska a Slovenska do EU. V obou zemích žijí Rusíni. -- Bylo rozhodnuto, že Světový Kongres SVU v r. 2006 bude na Universitě v Č. Budějovicích. Ve dnech 17. až 20.3.2005 bude Special SVU Conference and Festival v N. Miami, FL. -- Na dotaz sdělujeme, že Zdeněk Černík, býv. mukl a rezident v Santa Monica, CA, zemřel 29.12.1999. Narodil se 22.1.1917 na Sázaově. -- Dirigent J. Mácal nám napsal, že "KL jsou super čtení a jsou tam takové věci, které bych nikdy ani nevěděl". -- J. K. Kučera, vydavatel "D. Hlasatele" v Chicagu zemřel přesně 11.3.1998. Jeho popel byl uložen v Krnsku u Ml. Boleslavi. Za ČSOL promluvil plk. P. Haluška. -- V Carbondale, IL. žije v důchodu známý vědec, prof. chemie, John H. Wotiz. Pochází z Ostravy. -- Galerie Albína Poláška má adresu: 633 Osceola Ave., Winter Park, FL. Tel. /407/ 647-6294. Nachází se blízko Orlanda. -- Restaurace LUBY s stálé nabízejí 2 parádní večere za US\$55:00. Jsou hlavně na Floridě. -- V Britton, MI úspěšně farmaří rodina Koričanová. -- V Owosso, MI. je zajímavé muzeum spisovatele James Curwooda. /Je to blízko Sarnie, Ont. /

Legendární čs. herečka Stella Májová žije ve Fallbrook, CA. -- J. Srb z Chicaga nám slíbil fotografie dvou soch Albína Poláška, které jsou v parku u Michigan Ave.: byla to bohyně lovu Diana a bohyně hudby Můza. -- Malíř Jiří Máška žil v USA od r. 1984, ale v r. 1991 se vrátil do rodných Strakonice. Jeho obrazy mají dnes velkou cenu. -- Hokejista Robert Holík dostal am. občanství a vrátil český pas. -- Starosta Rožnova p. R. JUDr. J. Kubín se stal čestným občanem v New Orleans. -- Na dotaz: auto-legendera v Hermosa Beach, CA, Vašek Polak, 82, zemřel na palubě svého priv. letadla v dubnu 1997. Vlastnil 5 firem, které prodávaly auta Porsche. -- Autor V. Kříž /San Francisco/ spolupracuje s radiostanicí Vysočina v Jihlavě. -- Dr. Jan Kmenta z Ann Arbor, MI zavedl vyučování ekonometrie na Uralské Státní universitě. -- Ric Ocasek si vzal supermodelku P. Pořízkovou. Kdy a kde se tají. -- Během pobytu na Floridě, navštívte lipizzány plk. Hermannna na adrese: 32755 Singletary Rd., Myakka City, FL. 34251. -- Ivan Lendl si oblíbil minerálku Gatorade. Má s manželkou Samanthou 3 dcery. -- Na Georgetown U. působí prof. David Kadlec. -- Thomas Říha učil ruskou historii na U. of Colorado. Pak v r. 1969 zmizel a prý se vrátil do ČSR. -- V Desert Springs, CA. žije Karel Pospíšil z Tišnova. -- Iowa by ráda uvítala víc přistěhovalců z ČR, hlavně pekařů. -- Hledá se Slávka Boháčová, pův. Matoušková. Žila ve Venezuele, později na Floridě. -- Emile Welzlová-Růžičková, roz. Vojtová, zemřela na Floridě 23.12.2000 - tedy před čtyřmi lety. -- V r. 39 existoval v Miami filatelistický obchod p. Alfonse Stacha. Pomohl gen. komisari čs. expozice na Světové výstavě v NY, Jiřímu Janečkovi, aby vznikly filatelistické suvenýry, navazující na čs. expozici. Mají dnes značnou cenu. -- Adresa pí. Zdeny Kaprálové je: "The Laurentians", Apt. C, 1285 Gulf Shore Blvd. N., Naples, FL. 34102, USA. Tel. /941/ 263-1561. -- Stolicí českých a slovenských studií na Harvard U. vede dr. Eva Jonas. -- Česká ambasáda ve Washingtonu vydává publikaci "Czech The News". V poslední době se odmlčela. -- Hledají se Jenčovi, býv. muklové 50. let. Žijí v CA? -- RNDr. Martin Palouš přednášel studentům v Lincoln, NE. -- Předkové astronauta J. Bláhy pocházeli z Herálce u Humpolce. -- JZ se domnívá, že by se hlavní tepna Pardubic jediné měla jmenovat: WILSONOVA TRÁVA. Název "Královská" by nás vrátil zpět do c.-k. doby; Mírová zavání totalitou.

Měsíčník moravského humoru

"TRNKY-BRANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.

Roční předplatné US\$26:40
lze poslat též na "KL".

osobnost

poúnorového exilu:

PROCHÁZKOVÁ /KOŽELUHOVÁ/ HELENA

* 7.5.1907, Brno

† 6.5.1967, Boston, Mass. USA

JUDr. HELENA PROCHÁZKOVÁ-KOŽELUHOVÁ byla neteří bratří Karla a Josefa Čapků, spisovatelů a jejich sestry Heleny. Roku 1928, jako jednadvacetiletá, se stala doktorkou práv. Začínala jako pomocnice v právní kanceláři svého manžela, pozdějšího ministra a čelného představitele lidové strany, dr. Adolfa Procházky. Po jeho útěku do Anglie, v době nacistické okupace uprchla Helena Procházková na Slovensko, kde se, se dvěma dcerkami skrývala v klášterech. V srpnu 1944 se účastnila po boku Slováků Slovenského národního povstání. Po osvobození, v letech 1945-1948 byla výz. namnou publicistkou. V časopise "Obzory" a deníku "Lidová demokracie" ostrým perem kritizovala porušování lidských práv, zákonů a páchání bezpráví na nevinných občanech. Nešetřila kritikou ani vlastní stranu a to vedlo nakonec ke zbavení mandátu a odstranění z veřejné činnosti. Po komunistickém převratu, v únoru 1948 uprchla do exilu (29.2.1948). První dobu svého exilu žila s manželem v Londýně, o něco později v Paříži, kde vydávala konzervativní měsíčník "Návrat", který však po několika číslech zanikl. Později přispívala relacemi do vysílání Svobodné Evropy. Od r. 1963 do r. 1967 přednášela na Dena Junior College, ve městě Franklin u Bostonu. Byla profesorkou ruštiny, němčiny a francouzštiny.

Dr. Helena Procházková-Koželuhová napsala vzpomínku na Karla Čapka a jeho rodinu. Publikaci "Čapci očima rodiny", vydala Sklizeň, (Antonín Vlach), Hamburk, 1961-1962.

/Z knihy J. Pejškara "Poslední pocta" /